

De reukzin van het paard.

Wij vertelden u reeds van een paard, dat, van zijn woonplaats verwijderd, den weg derwaarts zonder aarzeling terugvond.

Een Duitscher vertelt van een molenaars paard, dat blind geworden was en daarom verkocht werd. Het woonde dan niet ver van den molen. Ieder maal dat men met het dier over den weg kwam, vanwaar een zijbaan naar den molen voerde, wilde het deze inslaan en deed het dat ook, zoo de voerman de teugels losliet.

Het paard was blind en kon dus dien zijweg niet zien. 't Wiekengeklepper wees het misschien de juiste richting? Evenmin, want als alles op den molen stil was, toonde het dier toch dezelfde neiging. Neen, het rook het meel of iets anders, dat hem de noodige aanduidingen gaf.

De reukzin der paarden is scherp ontwikkeld.

De woestijnbewoners weten dit goed en zij rekenen op deze hoedanigheid hunner rossen. Een paard toch spoort daardoor verborgen bronnen op. Heeft de ruiter dorst, dan laat hij zijn dier den vrijen teugel. Heft het paard den kop niet op, stapt het zelf moedeloos voort, dan is dit een teeken, dat er geen water in de nabijheid is. Ligt er ergens een bron, dan snuift het paard, zet het op een loopen en vergenoegt zich weldra aan het begeerde vocht. Is de bron verborgen, dan tracht het dier die met zijn hoeven bloot te leggen.

In Opper-Beieren werd eens een slot belegerd. De vijanden konden er niet in gelukken de sterkte te bemachtigen. Van spijszcheen men daarbinnen ook ruim voorzien, zoodat er evenmin door de belegeraars op uithongering moest gerekend worden.

Een oude vrouw beweerde, dat zij de vesting kon doen vallen.

— Hoe? vroeg de overste der belegeraars ongeloovig.

— Wel, snijd de waterleiding af, langs waar de slotbewoners hun drinken verkrijgen.

— Dat is spoedig gezegd! riep de krijgman ongeduldig uit. Maar weet gij waar die leiding ligt?

— Laat een zwart paard drie dagen dorst lijden; het zal u de begeerde plaats aanduiden.

Men volgde den raad en, waarlijk het dier krabde na eenige dagen met zijn hoeven in den grond. Immers het leed dorst en begeerde water. Zijn fijne reukzin deed hem de waterleiding ontdekken en het wilde die thans bloot leggen. De soldaten namen die taak over, sneden den toevloed der vloeistof af; in de sterkte heerschte gebrek aan drinken en de belegerden moesten zich overgeven.

Deze list werd meermalen in den krijg toegepast.

HEBT DE DIEREN LIEF

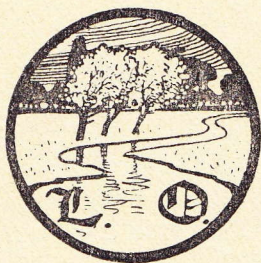
Lod. Opdebeeck Antwerpen

HEBT DE DIEREN LIEF

VERHALEN UIT HET LEVEN VAN DIEREN

DOOR

JAN VERBEKE.

LODEWIJK OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN.